

אֵלֶּזְנֹת

לְשִׁמּוֹן עֶבֶת

פְּרָשַׁת תְּרוּמָה

כ"ג, ע"א, ע"ב

בפסוק: 'ויקחו לי תרומה' ופרש רש"י ז"ל בלשונו הקדוש: 'לי לשמי'. 'תרומה הפרשה' יפרישו לי מממונם נדבה... (אילה שלוחה)

לקחתי לי את אפס - האפסים

ויקחו לי תרומה (כה ב). "תרומה" תרי - מה (זוה"ק) ספר הרב הקדוש רבי יוחנן מרחמיסטריווקא זיע"א: כשנסתלק אבא, המגיד רבי מרדכי מטשערנאביל זיע"א, בא כל אחד משמונת בניו ונטל חלקו בירושה שהוריש לנו, עד שלא נותר עבורי כלום. רציתי, אפוא, לקחת לעצמי את מדת השפלות, האין והאפס (גארנישט), אלא שהקדימני אחי רבי משה מקאריסטשוב ונטל מדה זו לעצמו. אזי לקחתי לי את אפס - האפסים ("גאר - גארנישט"). ואמרו צדיקי אמת כי קים רבי יוחנן בנפשו מקרא זה שכתוב 'ויקחו לי תרומה' "תרי - מה". "תרי" - הינו פעמים, "מה" - הינו בחינת "נחננו מה". פעמים ענוה ושפלות... (ממעיינות הנצח)

ביתו של הכפרי עלה בלהבות

מעשה שהיה אצל הרב הקדוש רבי צבי הירש מרימנוב זיע"א, שנכנס אליו איש כפרי להתברך בדבר ישועה ורחמים, וקצב לו הרבי סכום עצום לפדיון נפשו. שמע זאת חתנו של הרבי ויען אשר הפיר את אותו כפרי ואת מצב פרנסתו כי דל הוא, התפלא והשתאה מאד מאין ישיג הכפרי המסכן אפלו חלק קטן מסכום עצום שכזה, הלא אין הדבר באפשרותו, היות שנתמלא הוא עליו ברחמים, על כן הפציר בחותנו הקדוש שיסכים להניח לאותו כפרי שלא יצטרך להביא את הסכום שקצב לו, ואכן פעל זאת. לא ארכו הימים ואש יצאה בכפר, ולמרה הצער ביתו של הכפרי עלה בלהבות, וכלתה האש את ביתו ובהמותיו. הגיע הכפרי האב השכול וחסר הבית לחצר קדשו של הרבי כשדמעתו על לחיו על המארע המחריד שארע לו ר"ל. כאשר שמע הרבי בכאב את דברי הכפרי, צוה הוא לקרא לחתנו שיבוא אליו. בבואו, אמר לו הרב הקדוש: אמת שברחמנותך התאמצת למנע מהיהודי הזה להוציא את הסכום שקצבתי לו לפדיון נפשו, אולם עד מתי לא תדע ותבין פונת השם יתברך ויתעלה באמרו למשה רבנו ע"ה 'ויקחו לי תרומה' ולא אמר 'וינתנו לי', דע טעמו, כי ה' יתברך למד להצדיק משה רבנו, כי בכדי להסב טובה לאיש מישראל שלא תהיה מדת הדין מתוחה עליו אזי "יקח" מעמו כפר נפשו בזרוע ובדי חזקה, וזה פרוש המלים 'ויקחו' לי תרומה.

סגלה לישועה

לי לשמי (רש"י)

אמר הרב הקדוש רבי נפתלי מליטאוווסק זיע"א: שמעתי מחסידים ואנשי מעשה הנוסעים אל הצדיקים שבדור, שבאם נודמן לבני אדם דבר צרה שלא תבוא, ואין בידם הפנאי או שיש איזה סבה אחרת שמעפפת אותם לנסע תכף אל הצדיק בעת המצטרך, אזי יפרישו מממונם נדבת לבם כמו המנהג שלהם, וזאת להם לישועה. וכן שמעתי מהרב מורנו רבי מנחם מענדיל זצ"ל אב"ד ק"ק רעדים, שהיה נוסע בתמידיות ליערוסלב למשפן אבי הרב הקדוש רבי שמעון זיע"א, ולהרב הנ"ל היה חולה בתוך ביתו, ובאותו פעם לא היה אבי זיע"א בביתו ועל כן לא יכל לנסע להכנס אליו, ועשה כן ובעזרת ה' יתברך שמו עלתה לחולה ארוכה ורפואה שלמה. וזה מובן על פי מה שכתבו הספרים הקדושים בשם הבעל שם טוב זיע"א אשר בכל מקום שמחשבתו של אדם דבוקה שם הוא כלו, ואם כן, הוא בעצמו אצל הצדיק, ואפשר לפרש שזה מרמז ברש"י ז"ל

(בארות המים)

מדוע לא רצה לקבל ממנו את הכסף

מאת כל איש אשר ידבנו לבו (כה ב). לשון נדבה, והוא לשון רצון טוב (רש"י).

שהנסיעה לכאן עולה להם הון תועפות וצער וטלטולים רבים עד שבאים וחוזרים, ואין הם מרגישים במה הם חוזרים חזרה לביתם, הבין רבי שלום שהחווה הקדוש שלחו פדי לשמע שיהיה זו.

פנה אליהם רבי שלום ואמר: בשמים הביאו פעם את זכיותיהם של ישראל, גמילות חסדים, הכנסת כלה, הכנסת אורחים, צדקה וכו' וכו' והתחיל הס"מ להביא דברים אלו גם מאומות העולם שגם ביניהם ישנם גומלי חסדים, מכניסי אורחים וכו'. והנה הביא המלאך מיכאל לבבות נשברים! ועל ידי זה עלו זכיותיהם של ישראל כי הס"מ לא יכל להביא דבר כזה מאומות העולם.

והפליג רבי שלום בשבחם של היהודים בעלי הלבבות הנשברים עד שנכנסו הדברים בלבם והתחזקו בדבריו. (סיפורי מרן הרמ"ח)

שבח של צדיקים זה כמו עניני תפלה מקבילת הללאת אשה אל אחתה (כו ה).

פעם ישב הרב הקדוש רבי ישראל מרוזין זיע"א וסיפר סיפורי צדיקים קודם התפלה, ונתארך הסיפור, ונתעורר, והביט על השעון וראה שכבר הגיע זמן תפלה, ואמר: 'כבר מאוחר'. אבל מה חילוק יש בין תפלה לסיפורי צדיקים, הלא התפלה היא בחינת 'הללו את שם ה' (תהלים קיג א) ואנו עסקנו ב'הללו עבדי ה' (שם), כי הצדיקים שאנו מדברים מהם הם עבדי ה' ומצינו פעמים שהכתוב מקדים לומר "הללו את שם ה'" ואחר כך "הללו עבדי ה'" (שם קלה א), ופעמים הקדים "הללו עבדי ה'" ואחר כך "הללו את שם ה'" (שם קיג א).

סים הרב הקדוש מרוזין בדרך צחות והוסיף: הוא שאמר הכתוב 'מקבילת הללאת שני ההלולים שוים הם, (הלולאות בדרך צחות מלשון הלולים), ואם פן כשאני מרבה לספר בשבח של צדיקים הרי זה כמו עניני תפלה.

(שיח צדיקים)

גביר גדול אחד אשר היה בטבעו קמצן, בא פעם אל הרב הקדוש התפארת שלמה מראדומסק זיע"א ורצה לתת לו ל'פדיון' סכום גדול של מעות, לא רצה הרבי בשום אופן לקבל ממנו את המעות.

כשיצא הגביר מבית הרבי, שאלוהו מקרביו מדוע לא רצה לקבל ממנו את הכסף שהיה נחוץ לו אז מאד. השיב להם הרבי: אלו ראיתם באיזו שמחה לקח הוא את מעותיו בחזרה, לא הייתם שואלים אותי למה לא חפצתי לקבלו...

(סיפורי חסידים)

הענינים שמחים כשאני נותן להם מטבעות אדומים וזאת התרומה... זהב וכסף ונחשת (כה ג).

אחד מחסידי הרב הקדוש רבי יעקב אריה מראדומין זיע"א נכנס פעם לרב ונסר לו פדיון במטבעות כסף, לקח רבי יעקב אריה את המטבעות, הביט בהם ואמר: מטבעות אדומים אין כאן, מוטב שתתן לי אדומים... הרבה החסיד בלבו "מה לו לרבי ולמטבעות של זהב וערכם רב, בשעה שאין הוא מבין ומפיר כלל בצורת מטבע". העז החסיד ושאל, רבי, האדומים הם הלא של זהב וערכם רב, ומדוע מבקש הרבי לתן לו מהם? נענה הרבי ואמר: אני אינני זקוק לכסף, מחלק אני את אשר אני מקבל לעניים, אבל שם אני לב משום מה, שהענינים כה שמחים כשאני נותן להם מטבעות אדומים...

(חסידים מספרים)

המלאך מיכאל הביא לבבות נשברים!

ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רתבו ואמה וחצי קמתו (כה י). כל מדות הארון שבורות הן.

הרב הקדוש החוזה מלובלין זיע"א צנה פעם את הרב הקדוש רבי שלום מבעלזא זיע"א שילך ויעמד מאחורי התנור. נגש רבי שלום ושמע איה יהודים שעמדו שם התאוננו על זה

חידון אכזנות - נושא פרסים מהם שני הפריטים שקשורים למשכון, ששמים נכתב בשתי אותיות זהות בלבד?

פתרון החידה וכן שם הזוכה, יפורסמו אי"ה בגליונות הבאים

פתרון החידה - פרשת וישב:

שם הזוכה בסידור מתיבתא מנחה מעריב בהוצאת "עוז והדר":

פרשת וישב:

ה' נחמן ראובן רביע מביתר עילית.

ש. איפה מוזכר בפרשתנו "יום הולדת"?
ת. ויהי ביום השלישי יום הולדת את פרעה (בראשית מ, כ).

